



**Opinia do ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów
realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw
(druk nr 749)**

I. Cel i przedmiot ustawy

Opiniowana ustawa zmienia dziesięć ustaw. Najważniejsze zmiany dotyczą, ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, a także ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawy z 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Pozostałe zmieniane ustawy to: ustawa z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawa z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym, ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie oraz ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, ustawa z dnia 5 czerwca o samorządzie powiatowym i ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa.

Zmiany ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (zwanej dalej "ustawą o informatyzacji") można podzielić na dwie grupy. Po pierwsze są to zmiany o charakterze porządkującym - doprecyzowującym, wynikające z dotychczasowych doświadczeń w stosowaniu ustawy. Po drugie są to zmiany mające na celu - w myśl uzasadnienia projektu - "wprowadzenie nowych rozwiązań (...) dla dalszego unowocześniania działań podmiotów realizujących zadania publiczne". I tak nowelizacja w zakresie ustawy o informatyzacji w szczególności:

- 1) poszerza zakres podmiotowy ustawy obejmując jej przepisami jednostki badawczo - rozwojowe, uczelnie publiczne, Polską Akademię Nauk i tworzone przez nią jednostki organizacyjne, Rzecznika Praw Obywatelskich, Trybunał Konstytucyjny, Sąd Najwyższy, sądy administracyjne, Najwyższą Izbę Kontroli, Krajową Radę Radiofonii i Telewizji, Krajowe Biuro Wyborcze oraz Instytut Pamięci Narodowej – Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu;
- 2) wprowadza elektroniczną platformę usług administracji publicznej (ePUAP),

- 3) tworzy centralne repozytorium wzorów pism w postaci dokumentów elektronicznych;
- 4) nakłada na ministra właściwego do spraw informatyzacji obowiązek opracowywania i realizacji Strategii rozwoju społeczeństwa informacyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) wprowadza nowe pojęcia: interoperacyjności i Krajowych Ram Interoperacyjności oraz neutralności technologicznej;
- 6) uchyla przepisy umożliwiające tworzenie, w drodze rozporządzeń, ponadsektorowych i sektorowych projektów informatycznych;
- 7) nakłada na organy administracji rządowej obowiązek prowadzenia rejestrów publicznych przy użyciu systemów teleinformatycznych;
- 8) na nowo reguluje kompetencje Rady Informatyzacji oraz zasady powoływania jej członków;
- 9) wprowadza nowy sposób identyfikacji użytkownika systemów teleinformatycznych w kontaktach z "e-administracją" - profil zaufany ePUAP (alternatywnie z podpisem elektronicznym lub systemem identyfikacyjnym utworzonym przez sam organ);
- 10) wprowadza elektroniczną skrzynkę podawczą (komunikacja z urzędem ma odbywać się za pośrednictwem jednej, określonej skrzynki podawczo-mailowej).

Nowe rozwiązania przyjęte w ustawie – Kodeks postępowania administracyjnego dotyczą w szczególności:

- 1) rozszerzenia kręgu adresatów pism dostarczanych drogą elektroniczną na innych niż strona uczestników postępowania;
- 2) nałożenia obowiązku zastosowania do doręczeń środków komunikacji elektronicznej (na wnioski uczestnika postępowania);
- 3) rezygnacji z konieczności opatrzenia podania bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego certyfikatu na rzecz użycia mechanizmu profilu zaufanego ePUAP z art. 20a ustawy o informatyzacji;
- 4) zmian zasad doręczania dokumentów elektronicznych przez organ;
- 5) wprowadzenia bezpiecznego podpisu elektronicznego, jako obowiązkowego składnika pism organu (wezwań, decyzji, postanowień i zawiadomień o sposobie załatwienia skargi i wniosku);
- 6) wprowadzenia możliwości zapewnienia stronie dostępu do akt poprzez system teleinformatyczny (on-line).

Zmiany w ustawie – Ordynacja podatkowa mają charakter dostosowawczy do rozwiązań przyjętych w ustawie o informatyzacji oraz w ustawie – Kodeks postępowania administracyjnego. Polegają w szczególności na:

- 1) wprowadzeniu nowych zasad kontaktu między organem a podatnikiem;
- 2) nałożenia obowiązku - na wniosek uczestnika postępowania - zastosowania do doręczeń (z wyjątkiem zaświadczeń) środków komunikacji elektronicznej;
- 3) identyfikacji użytkownika systemów teleinformatycznych (mechanizm profilu zaufanego ePUAP).

W zakresie zmian ustawy – Prawo o ruchu drogowym nowelizacja przewiduje umożliwienie weryfikacji danych zawartych w dowodach rejestracyjnych i w prawach jazdy - wszystkim osobom dysponującym danymi z dowodu rejestracyjnego lub prawa jazdy - z danymi zgromadzonymi w centralnej ewidencji pojazdów i centralnej ewidencji kierowców (za pośrednictwem ePUAP).

Zmiany ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie, ustawy o samorządzie gminnym, ustawy o samorządzie powiatowym i ustawy o samorządzie województwa mają na celu zastąpienie dotychczasowych - odrębnych w każdej ustawie - delegacji do wydania przepisów wykonawczych, w zakresie określania instrukcji kancelaryjnej, jednym upoważnieniem do wydania rozporządzenia, na podstawie ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach.

Uchylenie delegacji do wydania rozporządzenia w ustawie o podpisie elektronicznym jest konsekwencją przekazania spraw dotychczas regulowanych tym rozporządzeniem do zakresu upoważnienia odpowiedniej delegacji zawartej w ustawie o informatyzacji.

Opiniowana ustawa ma wejść w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił opiniowaną ustawę na 58. posiedzeniu w dniu 8 stycznia 2009 r. w oparciu o przedłożenie rządowe. Projekt był przedmiotem prac sejmowej Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych. Komisja wprowadziła do niego poprawki mieszczące się w meritum rozwiązań rządowych. Poprawki dotyczyły m. in. wyłączenia z podmiotowego zakresu ustawy Narodowego Banku Polskiego oraz wprowadzenia definicji podpisu potwierdzonego profilem zaufanym ePUAP i podpisu systemowego ePUAP. W trakcie drugiego czytania nie zgłoszono poprawek. Ustawa została uchwalona w brzmieniu zaproponowanym przez komisję.

III. Uwagi szczegółowe

1) **art. 1 pkt 3 lit. c noweli**, art. 3 pkt 9 ustawy o informatyzacji.

Zmiana wprowadzana do definicji "minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych" sprowadza się do dodania wyrazów "także osobom niepełnosprawnym". Wydaje się, że dotychczasowa definicja wyczerpuje wszystkie elementy zakresu "minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych". Nie kwestionując oczywistej potrzeby zapewnienia dostępu do zasobów informacji osobom niepełnosprawnym należy zaznaczyć, że ze względów poprawności legislacyjnej nie ma potrzeby udzielenia tej gwarancji przez ustawodawcę akurat w definicji pojęcia minimalnych wymagań. Uszczegółowienie minimalnych wymagań następuje w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 18 ustawy o informatyzacji. Wobec czego postuluje się dodanie do wytycznych upoważnienia, dyrektywy zapewnienia dostępu do zasobów informacji osobom niepełnosprawnym, przy jednoczesnej rezygnacji z nowelizacji art. 3 pkt 9 ustawy.

Propozycja poprawki:

- w art. 1:

a) w pkt 3 skreśla się lit. c,

b) w pkt 16 po wyrazach w art. 18 dodaje się dwukropek pozostałą treść oznacza się jako lit. b oraz dodaje się lit. a w brzmieniu:

"a) w pkt 1 w lit. b na końcu dodaje się przecinek oraz dodaje się lit. c w brzmieniu:

"c) zapewnienia dostępu do zasobów informacji osobom niepełnosprawnym";

2) **art. 1 pkt 3 lit. d noweli**, art. 3 pkt 15 lit. b ustawy o informatyzacji.

Przepis art. 3 pkt 15 stanowi, że podpis potwierdzony profilem zaufanym ePUAP ma zawierać "datę czas wykonania podpisu". Wobec czego wskazana jest odpowiednia zmiana usuwająca nieścisłość.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 3 w lit. d, w pkt 15 w lit b skreśla się wyraz "datę";

3) **art. 1 pkt 6 lit. b noweli**, art. 6 ust. 2 ustawy o informatyzacji.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informatyzacji Plan Informatyzacji Państwa ustanawiany jest, na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji, przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia. Skoro Rada Ministrów uzyskuje kompetencje do wydania rozporządzenia uzyskuje również kompetencje do jego uchylecia i zmiany (na wniosek ministra).

W tym kontekście budzi wątpliwości zmiana brzmienia art. 6 ust. 2 ustawy poprzez dodanie obowiązku aktualizacji Planu nie później niż po 2 latach jego obowiązywania. Aktualizacja Planu musi, więc nastąpić poprzez nowelizację rozporządzenia. Jeżeli przed końcem dwóch lat obowiązywania Planu Rada Ministrów (minister) oceni, że nie ma potrzeby jego nowelizacji to chcąc być w zgodzie z upoważnieniem ustawowym będzie musiała dokonać (na wniosek ministra) nawet jedynie "pozornych" zmian.

Dodatkowo istnieje też ryzyko interpretacji art. 6 ust. 2 wykluczającej możliwość dokonania nowelizacji w trzecim, czwartym i piątym roku obowiązywania Planu.

Z uwagi na powyższe wątpliwości, dodawany przepis wydaje się zbędny.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 6 skreśla się lit. b;

4) **art. 1 pkt 7-9 noweli**, art. 7 i 12 ustawy o informatyzacji.

Zgodnie z art. 7 w celu wykonania Planu Informatyzacji Państwa ustanawia się projekty informatyczne. Dotychczasowe projekty informatyczne ustanawiała Rada Ministrów (dla projektów ponadsektorowych) bądź przyjmowali poszczególni ministrowie (dla projektów sektorowych) w drodze rozporządzenia. Wobec uchylecia art. 8 - 11 może rodzić się pytanie o charakter "nowych" projektów informatycznych. O podmioty uzyskujące upoważnienie do ich ustanowienia, formę prawną, w której mogą być ustanawiane oraz ich zakres przedmiotowy (minimalną wymagalną treść). Należy pamiętać, że podstawą do wydania aktów normatywnych wewnętrznie wiążących powinny być **przepisy wskazujące, co najmniej organ upoważniony** do wydania uchwały (zarządzenia) **oraz zakres spraw przekazanych do uregulowania**. (Zgodnie z § 72 Zasada techniki prawodawczej wskazujące także rodzaj aktu.)

Przepisy art. 12, zgodnie z ust. 1, dotyczą dofinansowania projektów informatycznych **o publicznym zastosowaniu** niebędących projektami **sektorowymi** lub

ponadsektorowymi. Nowe brzmienie art. 7 nie przesądza, że ustanawiane na jego podstawie programy mają mieć publiczne zastosowanie, sektorowy bądź ponadsektorowy charakter. Rozstrzygnięcia wymaga, więc czy projekty z art. 7 są innymi (tymi samymi) projektami niż (co) te z art. 12.

Szczególne wątpliwości budzi umieszczenie w art. 12 projektów **innych niż sektorowe lub ponadsektorowe.** W brzmieniu sprzed nowelizacji oznaczało to projekty inne niż przyjęte rozporządzeniem. Wobec brzmienia zaproponowanego ustawą, biorąc pod uwagę definicje projektu sektorowego i ponadsektorowego z art. 3 pkt 7 i 8 ustawy, nie sposób wskazać zbioru innych projektów niż projekty sektorowe (dotyczące spraw należących do właściwości jednego działu administracji) i ponadsektorowe (dotyczące spraw należących do właściwości więcej niż jednego działu administracji).

Wydaje się, że rozwiązaniem powyższych wątpliwości interpretacyjnych było by wyraźne wskazanie podmiotów upoważnionych do ustanawiania projektów z art. 7 ustawy o informatyzacji oraz ustalenie minimalnej treści tych projektów.

5) **art. 1 pkt 9 lit. d noweli,** art. 12 ust. 4a ustawy o informatyzacji.

Wskazana jest zmiana redakcyjna.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 9 w lit. d, w ust. 4a wyraz "ich" zastępuje się wyrazem "jego";

6) **art. 1 pkt 10 noweli,** art. 12a ustawy o informatyzacji.

Rodzi się pytanie o normatywną potrzebę zmian wprowadzanych art. 1 pkt 10 noweli. W szczególności o relację pomiędzy przyjmowanym przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia Planem Informatyzacji Państwa, a Strategią rozwoju społeczeństwa informacyjnego za opracowanie i realizację, której odpowiedzialny jest minister właściwy do spraw informatyzacji.

Należy zauważyć, że Plan ma na celu określenie instrumentów rozwoju społeczeństwa informatycznego w oparciu o Strategię oraz ma tworzyć warunki dla realizacji Strategii i określać zadania publiczne, których realizacja służy wypełnieniu celów Strategii (art. 5 ust. 2 i 3 ustawy o informatyzacji). W założeniu ustawodawcy minister właściwy do spraw informatyzacji w akcie prawnym o charakterze wewnętrznie wiążącym ustanawia, więc kierunki działania Rady Ministrów, które mają znaleźć swój wyraz w rozporządzeniu, a więc akcie normatywnym powszechnie wiążącym.

Należy także podnieść, że zgodnie z art. 6 ust. 2 Plan ustanawia się na okres nie dłuższy niż 5 lat, a jego aktualizacja następuje nie później niż po 2 latach jego obowiązywania. Ustawodawca nie określił natomiast ram czasowych przyjmowania Strategii, przesądając jedynie - w art. 12a ust. 3 - że podlega ona "procesom ewaluacji, nie częściej jednak niż raz w roku". Powyższe terminy nie są, więc w żaden sposób skorelowane. Trudno też przesądzić o charakterze tego ostatniego przepisu, tym bardziej, że ewaluacja jest procesem ciągłym, a nie jednorazowym.

Wobec powyższych argumentów wydaje się zasadnym rozważenie potrzeby dokonywania zmian, w kształcie zaproponowanym w nowelizacji, a odnoszących się do Strategii rozwoju społeczeństwa informacyjnego.

7) **art. 1 pkt 12 noweli**, art. 14 ust. 2 ustawy o informatyzacji.

Wskazana jest zmiana redakcyjna.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 12, w ust. 2 wyrazy "zapewnia działanie rejestru publicznego" zastępuje się wyrazami "prowadzi rejestr publiczny";

8) **art. 1 pkt 13 noweli**, art. 15 ust. 2 ustawy o informatyzacji.

Proponuje się zmianę redakcyjną jednoznacznie wskazującą na obowiązek udostępniania danych za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 13, w ust. 2 wyrazy "powinny być" zastępuje się wyrazem "są";

9) **art. 1 pkt 13 noweli**, art. 15 ust. 2 ustawy o informatyzacji.

Nowe brzmienie art. 15 ust. 2 zakłada możliwość wykorzystywania przekazywanych danych, przez podmioty inne niż te, którym udostępniono dane. Obowiązujące brzmienie przepisu zakłada wykorzystywanie danych wyłącznie przez podmiot, któremu je udostępniono. Zmiana ta, przynajmniej potencjalnie, spowoduje otwarcie katalogu podmiotów wykorzystujących przedmiotowe dane. W tym kontekście należy zauważyć, że powyższe nie znalazło wystarczającego wyjaśnienia w uzasadnieniu do projektu ustawy. Tym bardziej, że ustawodawca nie zdecydował się na nowelizację upoważnienia z art. 15 ust. 3 przekazującego do uregulowania rozporządzeniem zakres udostępniania danych.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 13, w ust. 2 po wyrazach "wykorzystane wyłącznie" dodaje się wyrazy "przez podmiot, któremu udostępniono dane";

10) **art. 1 pkt 15 noweli**, art. 17 ust. 8 ustawy o informatyzacji.

Wskazana jest zmiana redakcyjna.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 15, w art. 17 w ust. 8 w zdaniu wstępnym wyrazy "na zaproszenie" zastępuje się wyrazami "na wniosek";

11) **art. 1 pkt 15 noweli**, art. 17 ust. 17 ustawy o informatyzacji.

Wskazana jest zmiana redakcyjna.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 15, w art. 17 w ust. 17 skreśla się wyrazy "przez okres trwania kadencji Rady";

12) **art. 1 pkt 18 noweli**, art. 19b ust. 3 ustawy o informatyzacji.

Przepis art. 19b ust. 3 odnosi się do "międzynarodowych standardów dotyczących sporządzania dokumentów elektronicznych". Wydaje się koniecznym dookreślenie tego odesłania.

13) **art. 1 pkt 18 noweli**, art. 19b ust. 5 ustawy o informatyzacji.

Wskazana jest zmiana redakcyjna poprawiająca błędne odesłanie.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 18, w art. 19b w ust. 5 wyrazy "ust. 2" zastępuje się wyrazami "ust. 3";

14) **art. 1 pkt 20 noweli**, art. 20a ust. 1 ustawy o informatyzacji.

Wskazana jest zmiana redakcyjna w sposób jednoznaczny wskazująca na zastosowanie kwalifikowanego certyfikatu, o którym mowa w przepisach ustawy o podpisie elektronicznym.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 20, w art. 20a w ust. 1 po wyrazie *kwalfikowanego certyfikatu* dodaje się wyrazy *"przy zachowaniu zasad przewidzianych w ustawie z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450 z późn. zm.),"*;

15) **art. 1 pkt 20 noweli**, art. 20b ust. 1 ustawy o informatyzacji.

Przepis art. 20b ust. 1 stanowi, że podpis potwierdzony profilem zaufanym ePUAP wywołuje skutki prawne, jeżeli został utworzony lub złożony w okresie ważności profilu. Tymczasem, żaden przepis ustawy nie przesądza, w jakim okresie profil ten zachowuje ważność.

16) **art. 1 pkt 21 noweli**, art. 28 ust. 1 pkt 2 ustawy o informatyzacji.

Wskazana jest zmiana redakcyjna.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 21, w art. 28 w ust. 1 w pkt 2:
 - a) po wyrazach *"posiada obywatelstwo"* dodaje się wyrazy *"polskie, lub innego"*,
 - b) skreśla się wyraz *"jej"*;

17) **art. 1 pkt 21 noweli**, art. 28 ust. 1 pkt 5 ustawy o informatyzacji.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 pkt 5 ustawy kontrolerem może być osoba posiadająca certyfikat określony w ust. 3 tego artykułu. Przepis ust. 3 nie stanowi jednak o certyfikacie, a zawiera jedynie delegację dla ministra do określenia wykazu bliżej nieokreślonych certyfikatów. Dotychczasowe przepisy formułowały w tym zakresie wymóg posiadania ważnego świadectwa kwalifikacji, wydawanego po odbytych szkoleniu, przez ministra właściwego do spraw informatyzacji. I w tym aspekcie spełniały wymóg zupełności uregulowania.

Jeżeli intencją ustawodawcy była rezygnacja z odbycia szkolenia i pozostawienie jedynie tych wymogów, o których mowa w art. 28 ust. 1 pkt 1 - 4 to certyfikat powinien być wydany "automatycznie" po stwierdzeniu ich spełnienia bez dodatkowych warunków, a rozporządzenie powinno określać jedynie wzór certyfikatu. Jeżeli osoba otrzymująca certyfikat ma legitymować się wiedzą specjalistyczną (na co wskazują wytyczne do upoważnienia) to wymóg ten powinien znaleźć odzwierciedlenie w art. 28 ust. 1 z jednoczesnym wprowadzeniem mechanizmów obiektywnej weryfikacji tej wiedzy, tak aby

wykluczyć uznaniowość ministra przy wydawaniu certyfikatów. Należy, bowiem pamiętać o konstytucyjnej zasadzie wyłączności ustawy w zakresie praw i wolności obywatelskich.

18) **art. 1 pkt 22 noweli**, art. 14 ustawy o informatyzacji.

Wskazana jest zmiana redakcyjna zmierzająca do prawidłowego wprowadzenia zmian do ustawy. Przepis art. 14 ustawy o informatyzacji w obecnym brzmieniu nie jest podzielony na ustępy. Dokonując zmiany należy odnieść się do obowiązującego brzmienia przepisu.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 22 wyrazy "art. 14 w ust. 1 w pkt 2" zastępuje się wyrazami "art. 14 w pkt 2";

19) **art. 2 pkt 2 noweli**, art. 391 kpa.

Wskazana jest zmiana redakcyjna zmierzająca do prawidłowego wprowadzenia zmian do ustawy.

Propozycja poprawki:

- w art. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

"2) w art. 39¹:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

"§ 1. Doręczenie następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204, z późn. zm.), jeżeli strona lub inny uczestnik postępowania:

1) wystąpił do organu administracji publicznej o doręczenie albo

2) wyraził zgodę na doręczenie mu pism za pomocą tych środków.",

b) uchyla się § 2;"

20) **art. 2 pkt 6 lit. a noweli**, art. 63 § 1 kpa.

Wskazana jest zmiana redakcyjna. Analiza pojęcia "środków komunikacji elektronicznej" (definicja z art. 2 pkt 5 ustaw z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną) wskazuje, że nie mieszczą się w jego zakresie telegram i telefaks.

Propozycja poprawki:

- w art. 2 w pkt 6 w lit. a, w § 1 skreśla się wyraz "innych";

21) **art. 2 pkt 13 noweli**, art. 220 § 1 kpa oraz **art. 6 pkt 15 noweli**, art. 306d § 1 Ordynacji podatkowej.

Wskazane są zmiany redakcyjne wskazujące na faktyczny a nie potencjalny dostęp do danych.

Propozycja poprawek:

- 1) w art. 2 w pkt 13, w § 1 w pkt 2 w lit. b wyrazy "może mieć" zastępuje się wyrazem "ma";
- 2) w art. 6 w pkt 15, w § 1 w pkt 3 wyrazy "może mieć" zastępuje się wyrazem "ma";

22) **art. 6 pkt 1 noweli**, art. 3 pkt 13 Ordynacji podatkowej.

Wskazana jest zmiana redakcyjna jednoznacznie wskazująca na przepis, do którego następuje odesłanie.

Propozycja poprawki:

- w art. 6 w pkt 1, w pkt 13 wyrazy "w przepisach" zastępuje się wyrazami "w art. 3 pkt 2";

23) **art. 6 pkt 6 noweli**, art. 144a Ordynacji podatkowej.

Wskazana jest zmiana redakcyjna zmierzająca do prawidłowego wprowadzenia zmian do ustawy.

Propozycja poprawki (przy założeniu, że intencją ustawodawcy było uchylenie art. 144a ust. 2):

- w art. 6 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

"6) w art. 144a:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

"§ 1. Doręczenie pism, z wyjątkiem zaświadczeń, następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej, jeżeli strona wnosi o zastosowanie takiego sposobu doręczania albo wyraża na to zgodę.",

b) uchyla się § 2;";

24) **art. 10 pkt 2 noweli**, art. 81 ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie oraz **art. 14 ust. 2 noweli**.

Nowelizacja w art. 14 ust. 2 utrzymuje czasowo w mocy rozporządzenia wydane na podstawie:

- 1) art. 39a ustawy o samorządzie gminnym (art. 4 noweli);
 - 2) art. 46 ust. 4 ustawy o samorządzie województwa (art. 7 noweli);
 - 3) art. 39 ustawy o samorządzie powiatowym (art. 8 noweli);
 - 4) art. 21 ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (art. 10 pkt 1 noweli)
- do czasu wejścia w życie rozporządzenia wydanego na podstawie art. 6 ust. 2b ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (art. 3 noweli) nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2010 r.

Należy zauważyć, że dotychczas nie zostało wydane rozporządzenie na podstawie art. 21 ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie. Obowiązujące obecnie przepisy wykonawcze w tym zakresie zostały czasowo utrzymane w mocy na podstawie przepisu przejściowego ustawy uchylającej ustawę z dnia czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie - nie później jednak niż do dnia 2 kwietnia 2010 r. (art. 81 ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie utrzymujący w mocy rozporządzenie wydane na podstawie art. 38 uchylanej ustawy).

Przepis art. 14 pkt 2 w zakresie utrzymania przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 21 jest, więc bezprzedmiotowy. Nie ma rozporządzenia wydanego na podstawie art. 21, a czasowo utrzymane w mocy rozporządzenie z art. 38 straci moc obowiązującą z dniem 2 kwietnia 2010 r.

Utracie mocy obowiązującej rozporządzenia nie zapobiegnie też zmiana art. 81 ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (art. 10 pkt 2 noweli). Realny termin wejścia w życie opiniowanej ustawy (także zmian dokonywanych art. 10 noweli) przypadnie, bowiem po 2 kwietnia 2010 r.

W tym miejscu należy wskazać na niedopuszczalność zabiegów legislacyjnych polegających na nowelizowaniu przepisów przejściowych, w szczególności przepisów utrzymujących czasowo w mocy dotychczasowe rozporządzenia. Zgodnie z § 33 ust. 3 Zasad techniki prawodawczej rozwiązanie utrzymujące w mocy dotychczasowe przepisy wykonawcze stosuje się tylko w ustawie uchylającej albo ustawie zmieniającej ustawę, na podstawie, której został wydany dotychczasowy akt wykonawczy. Rozwiązania tego nie stosuje się w kolejnych ustawach, które uchylają albo zmieniają ustawę uchylającą albo

ustawę zmieniającą. Zachowanie w mocy aktów wykonawczych do uchylanej ustawy jest, bowiem rozwiązaniem wyjątkowym. Stanowczy zakaz powtarzania tego rodzaju rozstrzygnięć potwierdza też komentarz do Zasad techniki prawodawczej.¹

Najwłaściwszym rozwiązaniem było by wydanie - do dnia wejścia w życie opiniowanej ustawy - jednego rozporządzenia na podstawie art. 6 ust. 2b ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach i uniknięcie tym samym wszystkich kłopotów intertemporalnych związanych z obowiązywaniem "fragmentarycznych" rozporządzeń. W obliczu uzasadnienia do projektu ustawy rozwiązanie to wydaje się jednak nierealne.

Propozycja poprawek sprowadza się do przyjęcia założenia, że wolą ustawodawcy jest pozostawienie w mocy dotychczasowych rozporządzeń do dnia 31 grudnia 2010 r. (po analizie przepisów przejściowych oraz uzasadnienie do projektu ustawy). Wobec czego wystarczającym jest "odroczenie" wejścia w życie przepisów zawierających nową koncepcję "jednego rozporządzenia" do dnia 1 stycznia 2011 r., co w praktyce doprowadzi do tych samych skutków, co ich wcześniejsze wejście w życie i jednoczesne czasowe utrzymanie w mocy "fragmentarycznych" przepisów wykonawczych. Jedynym rozporządzeniem, które będzie musiało być wydane przed 2 kwietnia 2010 r. to rozporządzenie oparte na art. 21 ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie. W tym wypadku nie ma innej poprawnej legislacyjnie metody "przedłużenia" obowiązywania dotychczasowego rozporządzenia i uniknięcia luki w prawie.

Propozycja poprawek:

1) w art. 10 skreśla się pkt 2;

2) w art. 14 skreśla się pkt 2;

3) art. 15 otrzymuje brzmienie:

"Art. 15. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 3, art. 4, art. 7, art. 8 i art. 10, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.

Szymon Giderewicz

legislator

¹ S. Wronkowska M. Zieliński "Komentarz do zasad techniki prawodawczej, str. 93.